> Pycha twego serca zwiodła cię, ty, który mieszkasz w rozpadlinach skalnych, masz swoje mieszkanie na wysokości; ty, który mówisz w swoim sercu: Któż mnie ściągnie na ziemię?
>
> *— Abdiasza 1:3*

Książka: Stary Testament / Abdiasza
Tematy: pokora, duma, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Księga Abdiasza, jedna z najkrótszych w Biblii, niesie głębokie i poruszające przesłanie; *werset 3* ostrzega nas przed niebezpieczeństwami płynącymi z pychy. Autor wskazuje, że arogancja może stać się pułapką, która oddala nas od Boga i prowadzi do zguby.

Czym jednak jest pycha?

Aby w pełni zrozumieć wagę ostrzeżenia *Abdiasza*, trzeba wiedzieć, jak definiuje się pychę. Termin ten oznacza postawę pełną wyniosłości i próżności, objawiającą się nadmierną pewnością siebie, brakiem pokory oraz poczuciem wyższości nad innymi. Innymi słowy, jest to rodzaj arogancji, która uniemożliwia nam dostrzeżenie własnych ograniczeń i sprawia, że wierzymy we własną nieomylność oraz niezwyciężoność.

Pycha jako pułapka

Problem z pychą polega na tym, że zniekształca ona nasz obraz rzeczywistości. Wspomniany werset ukazuje, jak ludzie pyszni łudzą się, sądząc, że nic i nikt nie jest w stanie ich obalić. Postawa ta jest jednak niebezpieczną iluzją, gdyż życie pełne jest sytuacji, które mogą nas przytłoczyć i przypomnieć o naszej kruchości.

Pokora jako antidotum

Aby nie wpaść w pułapkę pychy, musimy pielęgnować pokorę. Cnota ta pozwala nam dostrzec i zaakceptować własne ograniczenia, bez zaniżania czy też wygórowanego oceniania samych siebie. Pokora prowadzi do uznania istnienia Boga i pomaga nam zrozumieć, że jesteśmy częścią czegoś większego niż my sami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*